

arbejdsanstalter er en saadan, at den kan rumme den helt nye Hær, der nu rykker ind af saadanne Tvangsarbejdslemmer; thi herpaa ere de jo ikke blevne indrettede, man har ikke tænkt paa saadanne nye Batailloner. Smidlertid tror jeg ikke, det betyder særdeles meget, thi disse habituelle Voldsmænd høre dog vist for Størstedelen til den samme Kategori af Personer, for hvem denne Straffemaade allerede gælder, nemlig Betlere og Løsgængere; det er i alt Fald Personer af samme Art, for saa vidt de regelmæssig ville findes ikke at have et konstant, regelmæssigt Arbejde, der udfylder deres Tid og gør Krav paa deres Kræfter. Derimod er der jo ganske vist i en anden Henseende en Begrænsning, der, saa vidt jeg kan se, er nødvendiggjort ved Hensynet til de forhaandenværende Anstalters Størrelse. Man har ikke turdet sætte Straffetiden op til mere end 6 Maaneder, som er den højeste Straffetid, der kan anvendes for Løsgængeri og Betleri, og som endda ikke kan naas efter Loven af 10de April 1874. Vilde man forøge Tallet, hvilket af andre Grunde efter Omstændighederne vilde være meget ønskeligt, vilde man med det samme forøge Personernes Antal og rimeligvis komme til at mangle Plads. Indtil videre mener jeg altsaa, at Lovforslaget gør Ret i at begrænse Forholdet paa denne Maade. Men som jeg sagde før, er der en Begrænsning allerede nu med Hensyn til Antallet af passende Tvangsarbejdsanstalter rundt i Landet, idet dette Forhold ikke er til Stede i Kjøbenhavn, hvorfra man nærmest maa vente, at de Personer, der ifølge dette Lovforslag ville blive idømte Tvangsarbejde, kunne komme. Forholdene paa Ladegaarden ere nemlig ikke saaledes, at man kan sige, at det er en dadelig Indretning af en Tvangsarbejdsanstalt, men som bekendt er det jo planlagt ogsaa for Kjøbenhavns Bedkommende at faa hele dette Forhold ordnet, og det er kun udsat, fordi i første Række den hele Reorganisation af Fængslerne maatte finde Sted, som er paabegyndt og i det væsentlige bragt til Ende, efter at Vestre Fængsel er taget i Brug. — Saasnart Fængslet ved Raad- og Domsuset bliver taget i Brug, kommer Rækken til Indretningen af de ny Fattiganstalter og Tvangsarbejdsanstalter, og da det altsaa kan være temmelig længe endnu, ligger det jo ogsaa i Planen at skaffe midlertidige Indretninger af passende Tvangsarbejdsanstalter; man agter nemlig, naar det Fængsel, som Kommunen har lejet af Staten, og som findes paa Christianshavn, efter at Fængslet ved Raad- og Domsuset bliver taget i Brug,

bliver evacueret, at indrette det der, og det er fuldstændig i Overensstemmelse med Tidens Krav at indrette en midlertidig Tvangsarbejdsanstalt der. Grunden, hvorfor det kun er midlertidigt, er jo, fordi det et andet Sted skal have sin endelige Skikkelse, og fordi Bygningerne i det hele derude ikke egne sig til at omformes til en blivende Tvangsarbejdsanstalt, og for Kvinder er det Meningens aldeles midlertidigt at indrette en Tvangsarbejdsanstalt — og om Kvinder kan der netop blive særlig Tale for Kjøbenhavns Bedkommende med Hensyn til offentlige Fruentimmer — at indrette det i de ledigblevne Lokaler paa Ladegaarden. Det kan blive bedre, end det er, naar man rykker ud, og dernæst af alt i den endelige Plan tager først fat paa en definitiv Indretning af en Tvangsarbejdsanstalt for Kvinder. Forholdene ere altsaa i Virkeligheden for Hovedstadens Bedkommende af den Bestaaffenhed, at der ikke kan gøres nogen Indbending mod allerede nu at skride til Indførelse af denne Straf ogsaa ved disse Forhold og i disse Tilfælde, som Lovforslaget tilsigter.

Det er derfor disse to Endringer, med Hensyn til Paatalen og med Hensyn til Tvangsarbejds Indførelse som Straf under disse Omstændigheder, som jeg finder meget anbefalelsesværdige og mulige at udføre paa det nuværende Tidspunkt. Det er jo Hovedbestemmelsen, der findes i Lovforslagets § 1, og hvad der endvidere indføres i Konsekvens heraf i §§ 2 og 3, kræver ingen nærmere Begrundelse. Der maatte, da disse Forhold ontale Tilfælde, der ere mere graverende end Tilfældene under Straffelovens § 200, en lignende Indførelse af Tvangsarbejde finde Sted. — Saa tilsigter endelig Lovforslaget at gøre det muligt i Tvangsarbejdsanstalterne at anvende korporlig Revselse. Det staar i fuldstændig Overensstemmelse med den Opsfattelse, jeg før udviklede, at saa urigtigt det efter min Mening er at ville anvende Bryggestraf paa Personer, der befinde sig som fri, saa rigtigt er det, saa uundgaeligt er det efter Omstændighederne som et Nødmiddel, som et sidste Middel at have Bryggestraf eller korporlig Revselse inden for Strafanstalterne og aldeles bagvendt vilde det være, hvis man vilde indføre Bryggestrafen for de fri og samtidig ubelukke den, saaledes som man har tilfattet ved Fattigloven, fra Tvangsarbejdsanstalterne. Det omvendte maa være Tilfældet, det maa kunne anvendes som et Nødmiddel, der lige saa lidt kan undværes i en Tvangsarbejdsanstalt, som det kan undværes i en Strafanstalt eller i Fængslerne. I begge disse